

νήν του πρωτοτύπου 1) Ουσιαστικά, οἶον: ἐσμός - ζιμύβολος κττ. 2) Ἐπίθετα, οἶον: κακός - κακόβολος, καλός - καλόβολος κττ.

βόλος ὁ, κοιν. βόλους βόρ. ιδιῶμ. ὀβόλος Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) ὀβολος Πελοπν. (Οἶν.) ἀβόλος Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ὀλος Κάρπ. σβόλος σύνθηθ. σβόλους Β.Εὔβ. Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ. ἀ. σβοῦλος Ἀθην. (παλαιότ.) Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Κύμ.) ζιβόλε Τσακων.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βόλος. Ὁ τύπ. σβόλος ἐκ τῆς αἰτίας τοῦ πληθ. τοὺς βόλους καὶ ἐκ πλημμελοῦς χωρισμοῦ τοὺς σβόλους. Τὸ ζιβόλε ἐκ τοῦ σβόλος κατ' ἀνάπτυξιν συνοδίτου φθόγγου.

Α) Κυριολ. 1) Ἡ βολή τῶν δικτύων εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἀλιεῖαν Αἰγίν. Θήρ. Ἰων. (Κρήν.) Κάρπ. Κέρκ. Κύθν. Λέρ. Λευκ. Μεγίστ. Νάξ. Πάρ. Στερελλ. (Μεσσολόγγ.) Σύμ. Τήν. κ. ἀ.—Λεξ. Αἰν. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ.: Βούλην τὴ νύχτα ἐκάαμεν δγὸ βόλους Μεγίστ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Ἀριστοτ. Ζῶων ἱστορ. 8, 15, 47 «φασὶ δὲ πολλάκις τριβομένου τοῦ βυθοῦ ἀλίσκεσθαι πλείους ἐν τῷ αὐτῷ βόλῳ τὸ δεύτερον ἢ τὸ πρῶτον».

2) Τὸ ποσὸν τῶν ἐν μιᾷ βολῇ ἀλιευομένων ἰχθύων Κέρκ. κ. ἀ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. ΧΜυτιλιν. (ἐκδ. Kurtz σ. 87) «τοὺς ἐξωνηθέντας βόλους τοῦ δικτύου». 3) Τὸ δίκτυον Θήρ. Μύκ. Πάρ. κ. ἀ.: Ἐβάλαμεν τόσους βόλους καὶ δὲν ἐπγάσαμεν τίποτε. 4) Ὁ διὰ δικτύου ἀποκλεισμός τοῦ στομίου τοῦ ἰχθυοτροφείου Στερελλ. (Μεσσολόγγ.)

5) Τὸ νὰ διώκῃ τις τοὺς ἰχθύς διὰ τῆς βολαχτήρας πρὸς τὰ δίκτυα Πάρ. 6) Τόπος κατάλληλος διὰ βολήν, δι' ἀλιεῖαν Θήρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόλος πολλαχ. Ἀπάνως Βόλος Θήρ. Ἐξως Βόλος Θήρ. Μέσα ἢ Μεσινὸς Βόλος Θήρ. 7) Σφαῖρα μικρὰ ἀπὸ ὕαλον ἢ ἄλλην ὕλην, μὲ τὴν ὁποῖαν παίζουν οἱ παῖδες κοιν.: Παίζω - ρίχνω βόλους. β) Σφαῖρα γενικῶς Θεσσ. Πελοπν. (Σουδεν.) κ. ἀ.—Λεξ. Περιδ.: Στρογγυλὸς σὰν βόλος Περιδ. Σὰν σβόλους (ἐπὶ ἀνθρώπου μικροῦ ἀναστήματος καὶ χονδροῦ) Θεσσ. || Φρ. θὰ γυρίσῃ ὁ σβόλος (θὰ γυρίσῃ ὁ τροχὸς τῆς τύχης καὶ οἱ εὐτυχοῦντες τώρα θὰ δυστυχήσουν καὶ τανάπαλιν) Σουδεν. γ) Λίθος χειροπληθὴς σφαιρικός ἢ σφαιροειδὺς σχήματος χρησιμοποιοῦμενος εἰς σφαιροβολίαν ἢ ἄλλας χρήσεις πολλαχ.: Ἄσμ.

Θὰ τοῦ δείρου πῖσ' ἔς τὸν κόλου | μὲ οὐχτῶ οὐκάδεις βόλου (νανούρ.) Λήμν. δ) Πᾶν πρᾶγμα σφαιρικὸν ἢ σφαιροειδὺς σχήματος κοιν. καὶ Τσακων.: Ἐνας βόλος ἀσβέστι - ζάχαρι - τυρὶ κττ. ε) Πληθ. βόλοι, εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ χονδραλεσμένον σίτον καὶ ἄλλα καρυκεύματα πολτοποιούμενα καὶ σχηματιζόμενα εἰς τεμάχια στρογγυλὰ Ρόδ. Συνών. βολάκια (ἰδ. βολάκι 4), γιουβαράκια. ς) Θρόμβος σχηματιζόμενος συνήθως εἰς φαγητὰ μὴ καλῶς ἀναδευόμενα ἐν τῇ παρασκευῇ ἢ τῷ βρασμῷ πολλαχ. καὶ Τσακων. 8) Τὸ σῦκον Χίος (Καρδάμ.) 9) Μικρὸν καὶ σκληρὸν ἐξόγκωμα τοῦ δέρματος ἢ ἐν γένει πᾶν ἐξοίδημα δερματικὸν Σκῦρ. Σύμ. 10) Λίθος σφαιροειδὴς ἐπιπολάζων, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ ἔχει κοίλωμα πληρὲς ἀλευρώδους οὐσίας νομιζομένης ὡς φάρμακον κατευνάζον τοὺς πόνους τοῦ στομάχου Λευκ. β) Μαγικός τις λίθος θεωρούμενος ὡς φάρμακον εἰς διαφόρους ἀσθενείας τῶν ζῴων (τὸ πάσχον ζῶον ποτίζεται μὲ νερό, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναμειγνύεται σκόνη ἀποξηρομένη ἐξ αὐτοῦ) Στερελλ. (Αἰτωλ.)—ΔΛουκοπ. Ποιμ. 197. 11) Ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ Λεξ. Αἰν. 12) Τὸ πληχτρον τοῦ

ἰγδίου Θράκ. (Μυριόφ.) Συνών. βόλι 5, γουδοχέρι.

ΧΙΠ) Ἀρχὴ Κύπρ.: Ἐχάλασεν τὸ σπῖτιν ἀπὸ βόλου (ἐκ βάθρων, ἐκ θεμελίων). Συνών. βολή (Π) VIII.

Β) Μετων. 1) Ἀνθρώπος χαμηλοῦ ἀναστήματος, ἀλλὰ εὐτραφής, παχύσαρκος Εὔβ. Ἡπ. Θεσσ. Νάξ. Πελοπν. (Γορτυν. Σουδεν.) κ. ἀ.: Εἶναι σωστὸς βόλος Σουδεν. Ἰ'ναῖκα σβόλους Ἡπ. Αὐτὸς οὐ σβόλους μᾶς κἀν' τὸν παλῖ'καρᾷ Θεσσ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Σβόλος καὶ ὡς παρων. 2) Ἀνθρώπος μὴ δυνάμενος νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας του Σύμ.: Τὸν ἔφεραν βόλο.

Πβ. βόλι.

βολούλλα ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ.)

Ἐποκορ. τοῦ οὐσ. βολὰ διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούλλα.

Ἐπὶ ποσότητος, ὀλίγον τι: Πίνω νὰ βολούλλα.

βόλτα ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.) Τσακων. βουόλτα Μακεδ. (Καστορ.) βόλιτα Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.) κ. ἀ.—Λεξ. Μπριγκ. βόρτα Ἀστυπ. Θήρ. Ἰος Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κέρκ. Κίμωλ. Κύθηρ. Κύθν. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. Ἐγκαρ.) Νίσυρ. Σίφν. κ. ἀ.—Λεξ. Μπριγκ. βόρδα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βότ-τα Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. Χίος (Ὀλυμπ. Χαλκ.) βόττα Ἰκαρ. Ἰων. (Κρήν.) Σάμ. Σκῦρ. κ. ἀ.—Λεξ. Βλαστ. 320 βόλτος ὁ, Ἀνδρ. Λευκ. Μύκ. Τήν. κ. ἀ. βόρτος Νάξ. (Δαμαρ.) Σέριφ. κ. ἀ. βόλτο τό, Ἀνδρ. Μύκ. Σκῦρ. Τήν. κ. ἀ. βόλιτο Ἀνδρ. βόρτο Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύθν. Νάξ. (Ἀνω Ποταμ. Ἀπύρανθ. Βόθρ. Δαμαρ. Κορων. Μον.) Σέριφ. Σίφν. κ. ἀ. βόττο Τήν.

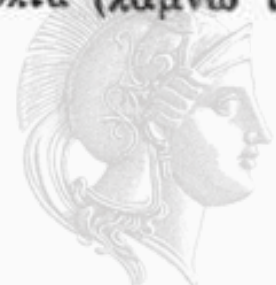
Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *volta*, παρ' ὃ καὶ διαλεκτικὸν *votta*. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἀποκόπ. Βεργαδῇ στ. 332 (ἐκδ. ἘLegrand Biblioth. 2, 110) «κ' ἔκαμαν βόλταν λάμνοντας κ' ἔσωσαν εἰς τὴν φόσσαν». Ὁ τύπ. βόττα καὶ μεσν. Ἰδ. Μαχαιρ. 1, 50 καὶ 580 (ἐκδ. R.Dawkins).

1) Στροφή, περιστροφή κοιν. καὶ Τσακων.: Γυρίζω τὴ βίδα δγὸ βόλτες. Παίρνει τὴ βόλτα τῆς ἡ βίδα (προχωρεῖ ἀκωλύτως ἢ κοχλίωσις). Τὸ κλειδὶ κάνει - παίρνει μόνον μὲ βόλτα. Ἡ ρόδα κάνει τόσες βόλτες ἔς τὸ λεφτό. Τυλίγω τὴν κλωστή τόσες βόλτες κοιν. Τὸ φεγγάρι παίρνει βότ-τα (εἰσέρχεται εἰς νέαν φάσιν) Χίος Εἶναι ἔς τὴ βόρτα τὸ φεγγάρι (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Κίμωλ. || Φρ. Παίρνω τὴν κάτω βόλτα - τὴν ἀπάνω βόλτα (χειροτερεῖ ἢ βελτιώνεται ἡ κατάστασίς μου. Ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. 4 (1948) 108). Παίρνω τὴ βόλτα μου (φεύγω, ἔξαφανίζομαι ἢ ἀνατρέπομαι, ἀναποδογυρίζομαι) κοιν. Δὲν παίρνω μὴτε βόλτα (δὲν προφθάνω οὔτε νὰ στραφῶ) Ἀνδρ. Ἐν τὸν ἔπιασεν ἡ βόλτα του (δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του) Μεγίστ. Ἐπῆρε τὴ βόλτα (παρεφρόνησε, τοῦ ἔστριψε) Κρήτ. Ἐπῆρε τὴ βόλτα τὸ κρέας - τὸ ψάρι κττ. (ἤρχισε νὰ σήπεται) αὐτόθι. Τοῦ τό φερε ἀπὸ βόρδα (τοῦ τὸ ἀνεκοίνωσε κατὰ πλάγιον τρόπον) Κίτ. Μάν. || Ἄσμ.

Καὶ ράβγει του τὰ μ-μάτια του τρεῖς σόρτες τὰ προνοσούμα καὶ δέν-νει του τὰ χέρια του τρεῖς βόρτες τ'ἀλεσιόμα (προνοσούμα=μυρισίμα) Νίσυρ.

Σύπνησε, χαδεμένη μου, καὶ πρόβαλε ἔς τὴν πόρτα, ποῦ 'καμες τὴν καρδούλλα μου καὶ πῆρε μέσα βόλτα (ἐμαράνθη ἢ ἐσάπισε) Ἀνδρ.

Ἡ λογισμὲ μου, μὴ χαθῆς, καὶ νοῦ, μὴν πάρης βόττα (μὴ παραφρονήσης) Κρήν. β) Ἐπιρρηματ., στροφηδόν, περιστροφικῶς κοιν.: Φρ. Πάω βόλτα. Φέρνω βόλτα τὸ δωμάτιο (τακτοποιῶ, εὐπρεπίζω). Φέρνω βόλτα τὸ σκοινὶ (περιελίσσω). Τὸν φέρνω βόλτα (κάμνω τινὰ νὰ περιστρέ-



φεται ἡ οἶονεϊ περιστρεφόμενος περί τινα προσπαθῶ νὰ πλησιάσω μὲ σκοπὸν νὰ τὸν καταφέρω συνήθως πρὸς οικονομικὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν). Τὸν φέρων βόρτα (τὸν νῆα) Κίτ. Μάν. Τὰ φέρων βόλτα (ἐνν. τὰ λόγια, δηλ. ἐκ-αίνομαι διὰ περιστροφῶν καὶ ὄχι ἀπροκαλύπτως καὶ σαφῶς). Τὰ φέρων βόλτα (ἐνν. τὰ πράγματα, δηλ. ἐξοικονομῶ τὰ ἐξοδα τῆς ζωῆς) κοιν. Τοῦ φέρων βόλτα (ἐνν. τὸ πρᾶγμα, δηλ. ἀνακυκλῶ ἐν τῇ σκέψει μου, τὸ διαλογίζομαι) Στερελλ. (Αἰτωλ.). 2) Περιφορά, περίπατος (ἀνυπονοούμενης συνήθως τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας) κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.): Κάνω βόλτα. Κάνω τὴ βόλτα μου. Κάνω βόλτες. Κάνε μὰ βόλτα ἀπὸ ἐκεῖ νὰ δῆς τί γίνεται. Φέρων βόλτες 'ς τὸ σπίτι - 'ς τὸ χωριό - ἀπάνω κάτω κττ. κοιν. Βόρτες μοῦ κλώνει 'ς τὴ δόρτα Ἀπύρανθ. Κόβγει βότ-τες Χίος Κρούω βόλταν Τραπ. Χτυπῶ βόλταν Ἀμισ. || Ἄσμ.

Βάρ' τὸ μάνταλο 'ς τὴν πόρτα
κ' ἔβγα ξέν-ροιαστη 'ς τὴν πόρτα

Μεγίστ.

Καράβι πεντακούβερο ἦβγε νὰ ρίξῃ βόρτα,
τὴν ἄγκουρά του ἔρριξεν εἰς τοῦ πασὰ τὴν πόρτα
Νίσου.

Νὰ κάμω κύκλο 'ς τὸ βουνό, βόλτα 'ς τὴ μαδάρια
Κρήτ. Συνών. ἀναγυρίδα 1 δ, ἀπογυρίδα 2, γῦρος.

β) Ἐπιρρηματ., κατὰ περιφορὰν οἶονεϊ περιστροφικὴν κοιν.: Φρ. Παίρνω βόλτα τὰ σπῖτα - τὰ χωριά - τοῖς ἐκκλησίαις κττ. (περιέρχομαι αὐτὰ κατὰ σειράν). 3) Καμπή, στροφή ὁδοῦ κοιν.: Ἀνήφορος - δρόμος - κατήφορος μὲ βόλτες κοιν. Τὸν ἀπάδηξα 'ς τὴ βόλτα τοῦ δρόμου Κρήτ. || Φρ. Παίρνω τὴ βόλτα (πορεύομαι οὐχὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἀλλὰ τὴν κυκλικὴν) κοιν. Συνών. ἀπογυρίδα 1 β. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόλτα Εὔβ. Βόλτες Σῦρ. Βόλτις Σαμοθρ. Βόλτις Κρήτ. (Βιάνν.) Βότ-τα Ρόδ. Βότ-τες Χίος Μεγάλη Βόλτα Κύθηρ. Πβ. ἀναγυρίδα 1, ἀγάγυρος (1) 1, ἀπογύρι 1, ἀπογυρίδα 1, ἀπογύρισμα 1, ἀπόγυρος 1. β) Λοξοδρομία πλοίου πλαγιάζοντος πρὸς τὸν ἀντιθέτως πνέοντα ἄνεμον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Τὸ καῖκι κάνει βόλτες - ταξιδεύει μὲ βόλτες σύνηθ.

γ) Ἐπιρρηματ., κατὰ πορείαν λοξοδρομικὴν, ὄχι εὐθείαν Ἀνδρ.: Τὸ καῖτοι πάει βόλτα. 4) Ἡ σπείρωσις τοῦ κοχλίου κοιν.: Ἀνοίγω - κόβω βόλτες. Βόλτα βαθεῖα - ρηχὴ. Φαγώθηκαν οἱ βόλτες τῆς βίδας. 5) Εἶδος πτυχῆς τοῦ γυναικείου ἐνδύματος Σκῦρ.: Ἐρχονται ἴσα οἱ βόττες. 6) Ἀνθος προσαρμοζόμενος ὡς κόσμημα εἰς τὸ ἀπτὶ ἢ τὸ στηθος ἢ τὴν ζώνην (ἢ λ. παλαιότερον θὰ ἐδήλωνε κόσμημα ἔχον βόλτας, δηλ. σπειροειδές) Σκῦρ.: Βάζω βόττα 'ς τὸ 'φτί. || Ἄσμ.

Βόττες λογοῦν τῶνε λογοῦ τὴ μέση σου ζωσμένη
(λογοῦν τῶνε λογοῦ = λογιῶν λογιῶν).

Βάλε βόττα μελικάρι | νὰ σὲ ποῦνε παλληκάρι
(μελικάρι = νάρκισσος). 7) Ἀψίς, τόξον γενικῶς, ἰδίᾳ δὲ τὸ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οἰκοδομῆς ὑποβαστάζον τὴν ὀροφήν τόξον Ἰων. (Κρήν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Κύθν. Κύπρ. Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Ἀπύρανθ. Βόθρ. Δαμαλ. Δαμαρ. Κορων. Μον.) Σέριφ. Σίφν. Τήν.: Τὸν εἶδα ποῦ περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὰ βόρτα Κέρκ. Τὸ μαγερεῖο ἔχει μέσα βόρτο Ἀπύρανθ. Γεφύριν μὲ βότ-ταν Κύπρ. β) Θόλος οἰκοδομῆς Κύπρ. Νάξ. (Βόθρ.) Σίφν. Χίος κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ. 320: Ἄσμ.

Μὲν ἐκκληθῶν ἐφτάτρον-λ-λην 'πουπάνω μὲ τὴν βότ-ταν
Κύπρ. γ) Κοίλωμα τοξοειδές εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας συνήθως ὑπερθεῖν τῆς θύρας ἢ παραθύρου χρη-

σιμοποιούμενον πρὸς φύλαξιν ἄρτου ἢ ἄλλου πράγματος Ἀνδρ. Ἰκαρ. Μύκ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. δ) Σανὶς κρεμαμένη μὲ δύο σχοινία ἐκ τῆς ὀροφῆς πρὸς ἀπόθεσιν ἄρτου Μύκ. κ. ἀ. 8) Θολωτὴ οἰκοδομὴ Κύπρ. Χίος κ. ἀ.: Ἄσμ.

Ἐπῆασιν 'ς τὴν βότ-ταν τοὺς τὴν τῶνονορκοχτισμένην
Κύπρ. β) Ἐξοχικὴ λιθόκτιστος καλύβη Λευκ. Χίος (Χαλκ.) κ. ἀ. 9) Ἀλιευτικὸν ὄργανον συνιστάμενον ἐκ μακροῦ στερεοῦ νήματος φέρσαντος ἐν μόνον ἄγκιστρον, δι' οὗ ἀλιεύονται εὐμεγέθεις ἰχθύες Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κωνπλ. Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Ἀμισ.) κ. ἀ. — Λεξ. Περιδ. Πρω. Δημητρ. 10) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν σμυριδωρύχων, δώδεκα σωροὶ σμύριδος Νάξ. (Βόθρ.).

βολτάγιο τό, ὡς ὄρος ναυτικὸς πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *voltaggio*.

Ἀναστροφή τοῦ πλοίου ὥστε τὰ ἱστία νὰ κολποῦνται ἀντιθέτως.

βολτάρι τό, ἀμάρι. βουλτάρ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. βόλτα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἀρι. Σιδηροῦν ὄργανον βοηθητικὸν τοῦ κατασκευάζοντος βίδας.

βολταρίσκω ἀμάρι. βορτ-ταρίσκω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ βολτάρω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰσκω. Τριγυρίζω τινά, προσπαθῶ νὰ πλησιάσω καὶ νὰ προσοικειωθῶ τινά: Ἐβορτ-τάρισκέν τὴν κᾶμποσον τῶαιρόν, ἀμ-μὰ 'ἐν τοῦ τὴν ἐδῶσαν. Πβ. βολτάρω, βολτε-τζάρω.

βολτάρω σύνηθ. βουλτάρων βόρ. ἰδιῶμ. βολιτάρω Κρήτ. βολπιζάρω Κρήτ. βουλετάρω Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) βολτέρνω πολλαχ. βουλτέρνω Λέσβ. (Πάμφιλ.) βολιτέρνω Κρήτ. βορτάρω Ζάκ. Κύπρ. Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Βόθρ. Κινίδ.) Σέριφ. βορτζάρω Μεγίστ. βορτέρνω Κύθν. Νάξ. (Βόθρ.) βουττάρω Σάμ. βολταρίζω Παξ. κ. ἀ. βορταρίζω Σέριφ. βοτ-ταρίζω Χίος βορ-τουράων Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *voltare*. Οἱ τύπ. βολιτζάρω καὶ βορτζάρω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ βολτετζάρω.

Α) Κυριολ. 1) Κάμνω στροφήν, στρέφομαι Ζάκ. Κρήτ. κ. ἀ.: Ἄσμ.

Καὶ ξανακρούει τ' ἄλλη μὰ ὄγμὰ νὰ βολιτάρῃ
καὶ καταφτάνουν δὸν ἐκεῖν, κρῖμας 'ς τὸ παλληκάρι
Κρήτ.

Τὸ φεγάρι κάνει βόρτα | τὸ τσαγάραινας τὴ δόρτα
κὲ ἂ γυρίσῃ καὶ βορτάρῃ, | τὴ τζαγάραινα θὰ πάρῃ
Ζάκ. β) Πηγαίνω οὐχὶ κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ μὲ στροφὰς Κρήτ. Κύπρ. Μακεδ. (Βέρ.) Νάξ. (Βόθρ. Γαλανῶδ.) κ. ἀ.: Βορτάρει νὰ προφτάξῃ τὸ ζῶ Βόθρ. || Ἄσμ.

Κὲ ἀπῆς ἐκατεβήκανε κάτω 'ς τὸ περιγιάλι,
καράβι ἐβολίταρε ὄγμὰ νὰ τοῖ βαρκάρῃ

Κρήτ. 2) Περιέρχομαι τινα ἢ τι κύκλῳ Κύπρ. Κύθν. Νάξ. (Βόθρ.) Σέριφ.: Βορτάρω τὸ νηοὶ Σέριφ. Πήραμε ἀπάνω καὶ τοὺς βορτάρουμε Βόθρ. Βορτέρνω τὸ χωράφι (πηγαίνω ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο ἐνεργῶν τὸν θερισμὸν) Κύθν. β) Περιφέρω τινά κύκλῳ Νάξ. (Βόθρ.)

γ) Περιστρέφω, περιελίσσω τι, οἶον σχοινίον Σύμ. κ. ἀ. 3) Περιέρχομαι, περιφέρομαι, περιδιαβάζω πολλαχ.: Τῆς ἀρέσει νὰ βολτάρῃ ὅλη τὴν ὥρα. Πάμε νὰ βολτάρουμε λιγάκι. Τὰ καῖκια βολτάρουν.

Β) Μεταφ. 1) Διαφεύγω, ἐκφεύγω, ἐξολισθαίνω Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Βόθρ. Κινίδ.): Ὅλο καὶ μοῦ βορ-

